

Kolding, september 2010

Til Edvard Pedersens Biblioteksfond

Afrapportering fra tur til IFLA-kongressen i Göteborg 2010

Det var en stor oplevelse at få lov at deltage i én af de IFLA-konferencer, jeg gennem et langt biblioteksliv ellers bare har læst og hørt om.

Jeg deltog for at være keynote speaker sammen med Kirsten Boelt fra Danmarks Biblioteksforening på sessionen om samarbejde mellem skole- og folkebiblioteker. Kirsten fortalte om det landsdækkende projekt "Nye samarbejdsformer mellem skole- og folkebiblioteker", hvorefter jeg fortalte om vores projekt i Kolding: "Samarbejde, hvor det giver mening".

Det var stort at få lov at berette om vores lokale struktur, erfaringer og strategier for flere hundrede mennesker, og jeg fik meget god respons efterfølgende, både lige efter oplægget, på messen og sågar ude i byen.

Det var nu alligevel også en lidt besynderlig fornemmelse at plædere for bevarelse af skole- og folkebibliotekets forskellighed og integritet i en forsamling, der også rummede deltagere fra lande, hvor dette må betragtes som et rent luksus-problem. Men sådan er IFLA jo – en broget forsamling af biblioteksfolk med meget forskellige baggrunde.

Jeg havde det privilegium, at projektet havde finansieret en engelsk version af den photostory, som vi lavede undervejs i projektet. "One child – two libraries" blev vist under oplægget med efterfølgende klapsalver. Klippet blev lagt på youtube lige op til konferencen og er allerede set mere end 130 gange.

<http://www.youtube.com/watch?v=djWdePywglg>.

Åbningen er noget af det, der vil stå tilbage, når mange andre konference-minder er blegnede. Først den højtidelige stemning fra åbningsceremonien, hvor Jan Eliassons stærkt personlige tale skabte fællesskabsfølelse og stor stolthed over vores fag. Og så det pludselige skift til den mere løsslupne stemning, hvor selv den ældre og meget nydelige japanske bibliotekar foran mig lod sig rive med af Abba-rytmerne.

For mig blev Kulturkalaset i Göteborg også en væsentlig del af oplevelsen. Aldrig har jeg oplevet så stort et kulturudbud af så høj kvalitet på så kort tid. Jeg nåede at besøge adskillige museer og deltage i koncerter og andre kalas-tilbud. Både her og på biblioteksbesøgene var der mange konkrete formidlingsideer at tage med hjem til børnebiblioteket.

Det værste:

Der var ikke meget at hente for mig på selve messen, bortset fra de bemandede poster sessions. Newcomers session var ikke helt vellykket. Jeg savnede generelt at være af sted i en gruppe, men heldigvis var min kollega fra Kolding-projektet med fra torsdag til fredag.

Det bedste:

Det bedste var helt sikkert at møde børnebibliotekar-kolleger fra hele verden. En formiddag på off site session i Mölnlycke var virkelig udbytterig på alle måder. Mölnlycke er et nyere og meget velindrettet bibliotek, som skiller sig ud ved at være et integreret folke- og gymnasiebibliotek. Dog ikke mere integreret end at gymnasiets computere i biblioteket ikke måtte bruges af offentligheden i skoleferien...

Det er en øjenåbner af format at høre en kollega fra et krigshærget område fortælle om biblioteksorientering for børn og erfare, at der er langt flere ligheder end forskelle i vores

arbejde og derfor mange fælles erfaringer at drage nytte af. Den erkendelse var hele turen værd.

En eftermiddag med arkitekter og biblioteksfolk om indretning gav spændende bud på både ombygninger og nye biblioteksbyggerier verden over. Billederne fra Brandenburg Technical University Cottbus fra 2005 var uforglemmelige. Biblioteket er formet efter en Alto-vase og i det hele taget præget af et usædvanligt mod i både form- og farvesprog. Fint at høre begge typer fagfolks overvejelser om relationen mellem kernebrugere og det fysiske udtryk – hvem føler sig tilpas hvor?

Også sessionen, hvor vi selv deltog aktivt, var med til at udvide horisonten. Tankevækkende at høre fra et fællesbibliotek i Chicago at børnene ikke gider komme efter skoletid, for hvem gider gå i skole igen, når skoledagen er slut. Vi fik desuden en fin kontakt med kolleger fra Malmö, og vi overvejer pt. om der er basis for nærmere erfaringsudveksling og evt. studiebesøg hos hinanden.

Også sidste indlæg inden hjemturen søndag gjorde stort indtryk. Temaet var billedbøgers betydning for mindretals-kulturer. Hvordan bøgerne både kan fungere som spejl og styrke identitetsdannelsen, men også fungere som vindue til omverdenen: "Don't judge a man till you have learned his language!"

Og apropos sprog, så har forberedelserne til både paper, photostory og det mundtlige oplæg betydet at mit biblioteks-engelsk er pudset gevaldigt af. Det bliver noget lettere at vise engelsktalende gæster rundt på Kolding Bibliotek fremover. Desuden har jeg fået mere mod på at abonnere på newsletters og i det hele taget følge mere med på internationalt niveau. Når jeg nu snart skal holde oplæg for hele personalet om mine IFLA-experiences, vil det også blive på engelsk, så kollegerne også kan opleve at det ikke er så farligt endda.

En stor tak til Edvard Pedersens Biblioteksfond, som var med til at gøre turen mulig.

Med venlig hilsen

Bente Bruun